

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 142. In loco qui dicitur lithostrotos, Hæbraicè autem Sabbatho. v. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

sceleribus & culpis pari desidero: Neque enim venio in conspectum tuum cum sanguine alieno, id est pecorum, sed per proprium sanguinem meum, quem fundo in pretium & satisfactionem pro debitis deperditi hominis. Aspice quæso sancte Pater humiles preces meas, laborem, & dolorem meum, & ipsam hanc durissimam Passionem meam, propitiusque suscipe æmeritam mortem meam, pro cunctorum mortemortalium in Adam promerita. Vertatur obsecro. ira tua in elementiam, & aperi perditio homini portam cæli, quam illius ob culpam tot annorum millibus penitus occlusisti, desque per paternam misericordiam tuam locum in regno tuo sempiterno, ut per eum ruina angelorum instarentur impleaturque domus tua, & nomen sanctum tuum prædicetur ac benedicatur in omnia sæcula sæculorum, Amen.

§. 141. *Et sedit pro tribunali. v. 13.*

Postquam adductus est letus nova iniuria & maiori cum ignominia per Lictores foras è domo Pilati ad iudicium in conspectum omnium occidentium se, solitum ascendit tribunal præses quid acturus? quid pronuntiaturus? anne defensus Christi nocentiam? an captivum liberaturus? vindictam soluturus & desolatum ab omnibus consolaturus? minime gentium, ne forte per primores Iudæorum dilatione facta periclitetur apud Cæsarem, & suo privetur officio, contra propriam conscientiam, legem naturæ & ius gentium conabatur quidem externe argumentis quibuldam defendere, & liberare se à vitæ periculo; interne vero timore victus & ambitione, morte turpissima condemnare Christum, licet innocentem, in favorem & petitionem Principum Iudæorum. Unde licet magnam de Christo opinionem concepisset, plus tamen apud eum valuerunt sermones de Cæsare, quam illi quos prius audierat de Christo, & propter quos simulerat esse filium Dei.

Quam multi eodem modo hodie etiam gratiam hominum curant magis quam Dei; ita ut hac abiecta impietatem committere non vereantur propter gratiam hominis conservandam! Quam multi virtutem abdicant, ut hominum obtineant gratiam! Eia Domine, is quantum peccata mea causarunt mortem tuam, in tantam da mihi ea in posterum odisse, ut te ita redemem, sicuti me prior amasti, nec tuamoris in perpetuum obliviscat.

§. 142. *In loco qui dicitur lithostrotos, Hebraicè autem Sabbatbo. v. 13.*

Hic locus erat locus Iudicij, suggestum lapideo opete instructum, quod

quod etiam pavementum diversorum colorum multum decorabat, more Romano in altum exaëdificatum, ad commode iura danda Provincialibus. Hunc locum ita exaggeratum circumstant canes sitientes sanguinem feræ, quæ ex silvâ æternitatis excurrerat in has terras, ignotaque erat terræ canibus, & ideo non æstimata.

O Pilate, vis tu serio hanc insolitam in terris speciem, quæ cæli delictum est, sed terræ abominabilis fera, liberare ab ore & moribus canum istorum, male facis quod eum in conspectum illorum perducas, hoc enim est irritare. Potius debebas occultare, non in suggestum, sed in cryptam oportebat te ipsum demittere, ut invenire non possent: sed tu volens ipse met mutari cum Iudæis in talem canem laceratorem, vel venatorem, talia facis.

O Anima mea aspice tu aliter hanc cœlestem speciem in sublimi loco, non invidia sed divino ardens amore, aspice intima compassione & affectu dilectum tuum. Tu per voluptatem peccasti & Christus magnis cruciatibus luit pœnas tuas: tu concupiscentijs carnis & sanguinis oblectatus & Christus carnem & sanguinem suum pro tuis erratis ac sceleribus, tam inhumanis tradidit pœnis afficienda; Clama igitur ad Deum tuum nec cesses, ut tui misereatur, pœnitenti corde ex nunc & in perpetuum dicens; Domine ne in futuro arguas me, neque in ira tua corripias me.

§. 143. *Erat autem parasceve Pascha. v. 14.*

Sexta scilicet dies septimanæ, quæ vocabatur parasceve, hoc est preparatio, nam tunc Iudæi præparabant omnia ea, quæ necessaria erant sive in victu, sive ornatu, pro altera die, quæ erat Sabbatum, quam celebrare solemniter solebant iuxta præceptum Moysis, ab omni opere vacando. Neque solum erat parasceve Sabbati, in Hebdomade tunc currente, sed etiam parasceve Festi annalis & summi, quod dicebatur Pascha, quo olim Iudæi erant liberati ex Ægypto, per immolationem agni in Ægypto immolari, & idcirco erat quasi duplici titulo parasceve, scilicet titulo Sabbati sequentis, & titulo festi in Sabbatum idem incidentis. Quod enim fuerit Parasceve Sabbati seu Feria vi. constat ex traditione Ecclesiæ, quæ tenet Dominum die veneris esse crucifixum, & Dominica surrexisse; & quod fuerit Parasceve Paschæ, hic in textu clare asseritur. Vnde constat, non in Festo Paschæ, sed pridie Paschæ Dominum esse passum, nempe xiv. die primi mensis Lunariorum, quo ipso die agnus typicus immolabatur, & ad vesperam assatus comedendus erat à Sacerdotibus & Iudæis, qui propterea mane nolue-